

GARABANDAL NIEUWSBRIEF

Nr. 6 April 2001 Een uitgave van de Stichting Garabandal Centrum Nederland.

Postbus 271, 2280 AG Rijswijk. K.v.K. 27184198 Email: maryann@casema.net Www.mediaport.org/~maryann/garabandal Tel. 06-20445819 - Rek. 55.94.77.716 België: 750-9537643-82. Redactie en Pelgrimsvervoer:

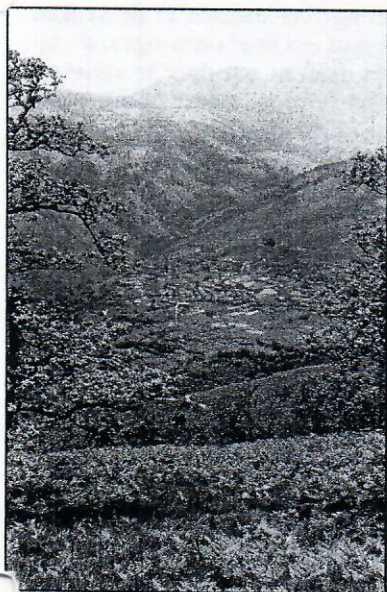
Wim Langeveld. J.P. Gouverneurlaan 43, 2171 ES Sassenheim. Tel 0252-214191 - Rek. 3572.31.678

Email: w.langeveld@worldonline.nl Rie van der Ven Fonds 3572.12.959 (voor minder draagkrachtige pelgrims)

VOORWOORD

Beste lezers,

Hier is de Garabandal Nieuwsbrief Nr. 6. Garabandal heeft de laatste weken ongewild veel aandacht van de media gekregen. Een vooraanstaand Katholiek bracht o.m. in een Informatieblad Garabandal ter sprake, in verband met de Wederkomst

Garabandal, het dorp van Maria.

van de Heer. Hierbij vermeldde hij ook de datum van het Grote Wonder. Namelijk, dat hij om diverse redenen ervan overtuigd is, dat deze geweldige bovennatuurlijke gebeurtenis zal plaats vinden op 11 April 2002.

Vanaf 1965 werk ik aan de Verspreiding van Garabandal. Diverse malen hebben mensen getracht de datum van het Wonder te achterhalen. Op 13 April 1995 waren zo'n acht duizend pelgrims naar Garabandal gekomen

in afwachting van het Grote Wonder, wat op het feest van de Spaanse eucharistische martelaar Hermenegild zou moeten plaats vinden. Er is niets gebeurd. Voor velen was het een rede om definitief met Garabandal te breken.

Het is waar, wij komen steeds dichterbij de Dag van het Grote Wonder. Deze zal plaats vinden tijdens het Pontificaat van Paus Johannes Paulus II. De H. Vader wordt steeds ouder. En een ieder kan zien dat zijn gezondheid heel slecht is. En menselijkerwijs gesproken duurt het geen jaren meer dat de HEER hem roept om van zijn eeuwige RUST te gaan genieten. Dus binnen enkele jaren zal het Grote Wonder gebeuren. En zoals ik het steeds tegen mijn vrienden en bekenden zeg: "Wij komen steeds dichterbij de *ontmaskering* of bij de *openbaring* van Garabandal, omdat het volgens de bisschop van Santander Mgr. José Vilaplana, niet vaststaat dat Garabandal een werk Gods is.

INHOUD:

- ▶ Voorwoord
- ▶ Pater Pio en Garabandal
- ▶ Het Gebed voor het H. Sacrament
- ▶ Kerken waar men het H. Sacrament kan bezoeken.
- ▶ Informatie

Dus tot de Waarschuwing hebben wij geen zekerheid dat Garabandal van de hemel komt.

Na de Waarschuwing weten wij dat het Grote Wonder komt. Waarschuwing en Grote Wonder gebeuren binnen een tijdsbestek van 12 maanden. Simus vigilantes, laten wij dus waakzaam zijn. □

Van 28 April tot 4 Mei gaan wij met 35 Pelgrims naar Garabandal.

Het is voor de 1^e maal dat de Stichting zo'n pelgrimage organiseert. Het is soort voor-oefening om ervaring op te doen met het begeleiden van een groep mensen. Oplossingen te vinden bij het tegenkomen van allerlei moeilijkheden. Het leren omgaan met de verschillende karakters van de deelnemende pelgrims. Want een ieder heeft zijn eigen geestelijke achtergrond waar men rekening mee moet houden. Moge de hemel ons de genade en wijsheid schenken dat deze pelgrimage voor de 100% zal slagen, zodat het een 1^e stap zal zijn voor de Grote Pelgrimage naar het Grote wonder van Garabandal. □

April 2001. Wim Langeveld

De Boodschappen van Garabandal

18 Oktober 1961 - Deze Boodschap bevestigde dat het belangrijk is veel offers te brengen en boete te doen en vaak het H. Sacrament te bezoeken. Als eerste punt werd gezegd dat de mensen goed moesten leven en als ze dat niet deden, zouden ze daarvoor een zware straf over zich afroepen. Er werd gewaarschuwd dat de beker steeds voller raakte en dat, wanneer de mensen niet veranderden deze straf niet meer te vermijden is.

18 Juni 1965 - Bij monde van de H. Michaël klaagde O.L.Vrouw dat haar eerste boodschap niet serieus genomen was en zij waarschuwde dat dit haar laatste Boodschap zou zijn. Ze zei dat de beker die eerst steeds voller raakte, nu aan het overlopen was. Zij deelde mede, dat veel priesters, bisschoppen en kardinalen op de weg van het verloren gingen en vele gelovigen met zich meenamen.

Zij betreurde het dat steeds minder belang werd gehecht aan de H. Eucharistie.

Ze zei dat we Gods toorn door onze inspanningen van ons af zouden wenden als we in oprechtheid er om vroegen, onze verzoeken zouden worden ingewilligd.

Haar laatste woorden waren een aansporing om meer offers te brengen en het lijden van Jezus te overwegen.

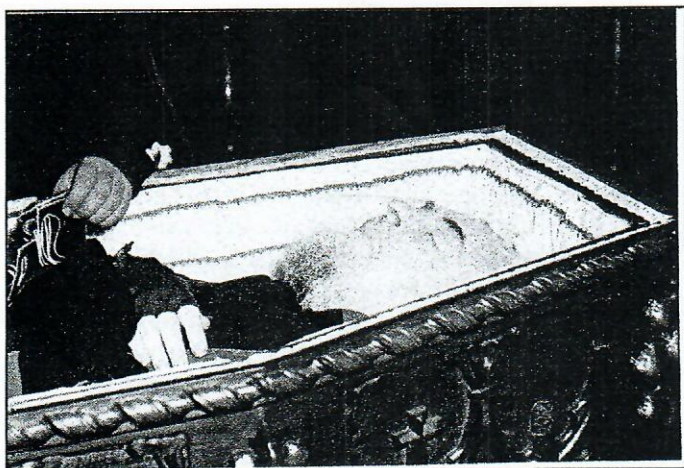
Pater Pio en Garabandal

(door Barry Hanratty)

Op 23 september 1968 stierf Pater Pio van Pietrelcina op 81-jarige leeftijd, in de geur van heiligheid, na een van de meest buitengewone levens uit de geschiedenis van de Kerk te hebben geleid. Op 2 Mei 1999 werd pater Pio door Paus Johannes Paulus Zelig II verklaard. De befaamde gestigmatiseerde, de eerste priester die de wonden van Christus in zijn vlees droeg, was om een groot aantal redenen buitengewoon. Naast zijn grote heiligheid - met de woorden van zijn medepaters: "de wandelende goedheid" - en stigmata, die een voortdurend martelaarschap teweegbrachten, hetgeen meer dan 50 jaar duurde, bezat Pater Pio een overvloed aan charismatische gaven: visioenen, aangename geuren, genezing, bilocatie, het lezen van harten en profetie. Hij was ook een van de grootste biechtvaders van de Kerk, bracht dagelijks vele uren door met het biecht horen van mensen, die vanuit de hele wereld naar zijn klooster in San Giovanni Rotondo bij Foggia kwamen, in het zuiden van Italië.*

** waarbij de begunstigde persoon een zoete geur verspreidt. In het geval van Pater Pio kwam deze fijn geur van zijn wonden.*

Elke dag kwamen de mensen in drommen tegelijk om allereerst zijn H. Mis te horen, op zich al een buitengewone ervaring, en om daarna hun beurt af te wachten - wat soms betekende twee weken wachten - om hun zonden te biechten bij de nederige Pater Capucijn. Hij had, zo geloofden zij, een "directe lijn" met de hemel en kon hun precies laten weten,

De voile die het gezicht van Pater Pio bedekte, werd na zijn dood aan Conchita gegeven.

waar zij stonden in de ogen van de Almachtige God.

Na in de eerdere jaren van zijn priesterschap geleden te hebben door de censuur, het ongeloof en de lasterpraat, groeide zijn formaat uiteindelijk zo, dat hij door iedereen, van de eenvoudigste boer tot de paus, werd beschouwd als een levende heilige. Door deze reputatie van heiligheid en grote charismatische gaven werd zijn raad gezocht in aangelegenheden, waarin in hoge mate inzicht was vereist, en legde een geweldig gewicht in de schaal. En het was geen kwestie van zijn mening. Men geloofde dat hij wist. Het behaagde God dat Zijn dienaar, Pater Pio, nauw verbonden zou zijn met de gebeurtenissen van Garabandal.

Sommige mensen, die ongunstig stonden tegenover de vermeende verschijningen, hebben het verband tussen Pater Pio en Garabandal ontkend, maar hun argumenten verdwijnen in het niet bij het overweldigende bewijs van het tegendeel. Omdat hij een gehoorzame zoon van de Kerk was, zou Pater Pio nooit spreken, voordat de Kerk had gesproken en omdat de Kerk geen openbare uitspraak over de authenticiteit van de gebeurtenissen van Garabandal had gedaan, zou hij het ook niet doen. Dit zou aanleiding gegeven kunnen hebben tot de

ontkenningen. Echter, privé, tegenover zijn medepaters en bepaalde personen, aarzelde hij niet om zijn geloof in de verschijningen te uiten. Eens vroeg een groep Spanjaarden hem of Onze Lieve Vrouw werkelijk in Garabandal verscheen. Hij antwoordde: "Vraagt u daar nog steeds naar? Hoelang verwacht u dat zij daar nog verschijnt? Zij verschijnt al acht maanden!"* Verder is er natuurlijk de getuigenis van Joey Lomangino. Maar het bewijs van de relatie van Pater Pio met de gebeurtenissen van Garabandal gaat uit boven een mondelinge getuigenis.

**Zie: 'The Apparitions of Garabandal' door F. Sanchez Ventura. P. 99*

Er wordt een brief ontvangen

Op 3 maart 1962 werd in San Sebastian de Garabandal een brief zonder afzender ontvangen, die geadresseerd was aan de vier jonge ziensters, Conchita, Loli, Jacinta en Mari Cruz. Dit voorval werd vermeld door Dr. Celestino Ortiz, een uitstekende getuige, en is beschreven in het boek: *She went in Haste to the Mountain* door Pater Eusebio Garcia de Pesquera, waaruit het volgende fragment is genomen:

Felix Lopez, een vroegere student aan het Groot Seminarie van Derio (Bilbao), die jaren terug de leraar was in Garabandal, had een ontmoeting met mensen in de keuken bij Conchita thuis. Het meisje had een brief ontvangen, die zij niet begreep, en verzocht hem daarom om deze te vertalen. De brief was in het Italiaans en Felix zei, nadat hij hem had gelezen: "Als je naar de stijl ervan kijkt, zou hij best van Pater Pio kunnen zijn".

Conchita vroeg hem of hij het adres van Pater Pio wist en vroeg hem, toen zij een bevestigend antwoord kreeg, haar te helpen met het opstellen van een brief als antwoord en om haar erkentelijkheid uit te spreken.

Toen zij de brief hadden beëindigd, lieten zij deze omgevouwen achter op de keukentafel. Na enige tijd raakte Conchita in extase en bad de rozenkrans. Toen zij weer tot haar normale staat was teruggekeerd zei de leraar tot haar: "Heb je de H. Maagd gevraagd of de brief van Pater Pio was?"

"Ja, en zij gaf mij een geheim antwoord om naar hem toe te sturen."

Het meisje ging naar boven naar haar kamer en kwam later beneden met een met de hand geschreven blaadje. Waar iedereen bij was deed zij het briefje in de enveloppe, die door de leraar geadresseerd was aan Pater Pio, en zij plakte hem dicht.

De brief, die naar Conchita was gestuurd, zonder handtekening, zonder een adres van de afzender, maar met een Italiaanse postzegel, luidde als volgt:

Mijn Lieve Kinderen,

Om negen uur vanmorgen zei de Heilige Maagd mij om tegen jullie te zeggen: "O, gezegende meisjes van San Sebastian de Garabandal! Ik beloof jullie, dat ik bij jullie zal zijn tot het einde der eeuwen en jullie zullen bij mij zijn tot het einde van de wereld en daarna, met mij verenigd in de glorie van het paradijs."

Ik stuur jullie een exemplaar van de heilige rozenkrans van Fatima, die de H. Maagd mij zei jullie te sturen. De rozenkrans werd samengesteld door de H. Maagd en zou moeten worden verspreid voor de redding van de zondaars en tot behoud van de mensheid voor de afschuwelijke straffen, waarmee de goede God haar bedreigt.

Ik geef jullie slechts een goede raad: bidt en breng anderen ertoe om te bidden, want de wereld staat aan het begin van de ondergang. Ze geloven niet in jullie en in jullie gesprekken met de Vrouw in het wit, maar ze zullen wel geloven, wanneer het te laat is.

♀

Pater Pio. een man ongeëvenaard in zijn tijd, heft zijn gestigmatiseerde hand omhoog om de zegen te geven

Op 9 februari 1975 hield de redactie van het tijdschrift 'Needles' (nu het Garabandal tijdschrift) een op tape opgenomen interview met Conchita en vroeg haar over deze verrassende brief, waarvan gezegd wordt dat hij gedictieerd is door Pater Pio:

Vraag: Conchita, herinner jij je iets over de brief?

Antwoord: Ik herinner mij dat ik met de post een brief ontving, die geadresseerd was aan mijzelf en de drie andere meisjes, Jacinta, Loli en Mari Cruz. Ik was verbaasd over de dingen die in de brief stonden en, omdat hij niet ondertekend was, stopte ik hem in mijn zak tot ik die dag de Gezegende Moeder zou zien. Toen zij verscheen toonde ik haar de brief en vroeg haar wie ons die had gestuurd. De Gezegende Moeder zei dat hij van Pater Pio was. Omdat ik Pater Pio niet kende vroeg ik haar er verder niet over.

Na de verschijning vertelde ik de mensen over de brief, en er was een seminarist aanwezig die mij uitleg gaf over Pater Pio en vertelde waar hij vandaan kwam. Toen schreef ik een brief aan Pater Pio, waarin stond dat wanneer hij mijn land zou bezoeken, ik hem graag zou willen ontmoeten. Toen schreef hij mij een korte brief terug, waarin stond: "Denk je dat ik door de schoorsteen omhoog kan?" Ik was in die tijd pas twaalf jaar. Ik had geen verstand van kloosters.

In het interview van 'Needles' werd Conchita gevraagd of zij zich herinnerde wat er in de brief stond en hoewel zij zich niet alles kon herinneren, kwam hetgeen zij wel wist perfect overeen met de vertaling die in dit artikel is bijgevoegd.

Het bezoek van Conchita aan Pater Pio

In februari 1967 kwam Conchita in Rome aan met haar moeder, een Spaanse priester, Pater Luna, Professor Enrico Medi en Prinses Cécile van Bourbon-Parma. Zij was daartoe uitgenodigd door Kardinaal Ottaviani, prefect van het Heilig Officie, wat nu genoemd wordt het Heilige Congregatie van de Geloofsleer. Tijdens dit bezoek had Conchita een privé-audiëntie met Paus Paulus VI, waarbij slechts vijf personen bij de Paus aanwezig waren. Wij hebben dit van de betrouwbare getuigenis van Professor Medi, destijds President van de Europese Atoomgemeenschap, een vriend van de Paus, die een van die vijf mensen was.

Omdat Conchita een dag moest wachten voor de ontmoeting met Kardinaal Ottaviani, stelde Professor Medi voor, nu ze wat extra tijd hadden, om naar Pater Pio te gaan in San Giovanni Rotondo.

Hier volgt Conchita's eigen verslag van het bezoek, uit het interview van 'Needles' in 1975: "Wij stemden allemaal in en reden in de gehuurde auto van Professor Medi naar het klooster. Wij kwamen rond negen uur 's avonds aan en ons

werd gezegd dat wij Pater Pio niet konden zien tot de volgende morgen bij de H. Mis van vijf uur.

Voor de Mis gingen Pater Luna en de professor naar de Sacristie. Professor Medi vertelde mij later wat daar gebeurde. Hij zei dat Pater Luna tegen Pater Pio zei, dat de prinses van Spanje er was om hem te ontmoeten. Pater Pio zei tegen Pater Luna: "Ik voel mij niet erg goed vandaag en ik zal haar niet kunnen zien tot later op de dag." Toen zei Professor Medi: "Er is nog een andere dame die u wil ontmoeten. Conchita wil u ontmoeten." Pater Pio vroeg: "Conchita uit Garabandal?" De Professor antwoordde: "Ja." Toen zei Pater Pio: "Kom deze morgen om acht uur."

Toen wij aankwamen werden wij binnengelaten in een kleine kamer, een cel, die een bed, een stoel en een kleine tafel bevatte. Ik vroeg Pater Pio of dit zijn kamer was en of hij hier sliep of niet, en hij antwoordde: "Oh, nee, je kunt mijn kamer niet zien. Dit is een mooie kamer." In die tijd besepte ik niet wat voor heilige man Pater Pio was, zoals ik nu wel weet. Ik was pas 16 jaar.

Het interview met 'Needles' gaat verder:

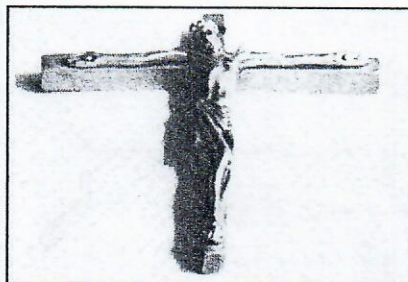
Vr. Wie was er met jou in de kamer?

Antw. Alleen mijn moeder, Pater Luna en een priester van het klooster, die Spaans sprak en foto's maakte. Ik kan mij niet herinneren dat de prinses en de professor in de kamer waren.

Vr. Kun je ons vertellen wat er tijdens je bezoek aan Pater Pio was gezegd?

Antw. Ik herinner mij er nog een beetje van. Ik herinner me dat de priester die foto's maakte toestemming vroeg aan Pater Pio en dat Pater Pio antwoordde: "U bent ze al aan het maken sinds u binnen kwam."

Ik herinner me dat ik een kruisbeeld had, wat gekust was door Onze Lieve Vrouw en ik zei tegen Pater Pio: "Dit is het

Dit is het kruis, gekust door Onze Lieve Vrouw, dat Pater Pio zegende toen Conchita hem kwam bezoeken in 1967.

kruis, wat gekust is door de Gezegende Moeder. Zou u het willen zegenen?" Toen nam hij het kruis, gekust door Onze Lieve Vrouw, en plaatste het in de palm van zijn linkerhand, boven de wonde. Daarna nam hij mijn hand en legde deze in zijn handpalm, terwijl hij zijn vingers over mijn hand sloot, en

met zijn rechterhand zegende hij mijn hand en het kruis. Hij deed hetzelfde bij mijn moeder, toen zij hem vroeg: "Zou u alstublieft deze rozenkrans willen zegenen, die gekust is door de H. Maagd?" De hele tijd dat ik daar was... was ik voor hem geknield. Hij begon mijn hand met het kruis vast te houden, terwijl hij tegen mij aan het praten was.

De priester die de foto's van Conchita met Pater Pio maakte, leeft nog steeds in San Giovanni Rotondo. Hij was een aantal jaar geleden hier in de Verenigde Staten, om het Proces (van de Zalgiverklaring-vert.) van Pater Pio te bevorderen en legde bij Conchita thuis een bezoek af.

Omdat het Proces toen gaande was, waren de paters terughoudend met het verstrekken van afdrukken van de foto's, kennelijk omdat de verschijningen van Garabandal nog niet erkend zijn door de Kerk. De foto's werden opnieuw genoemd door een andere pater van San Giovanni, die ze zag en erover sprak met een van de redactieleden van ons tijdschrift, die deelnam aan de bedevaart in 1987, gesponsord door het New Yorkse Garabandal Centrum, tijdens een tussenstop bij het klooster vorig jaar juli. Onnodig om te

zeggen dat deze foto's belangrijke documenten vormen, die de ontmoeting van Conchita met Pater Pio bevestigen.

Pater Pio en het Wonder

De betrokkenheid van Pater Pio bij de gebeurtenissen van Garabandal vond zijn hoogtepunt in een voorrecht dat hem werd geschonken, hetgeen slechts aan één ander persoon* was verleend. Hij zag het grote Wonder voordat hij stierf.

*In de nacht van 8 augustus 1961 zag Pater Louis Andreu S.J. een vooruitblik van het Wonder, terwijl hij de ziensters in extase observeerde bij de pijnbomen op het steile voorgebergte van het dorp Garabandal. Hij stierf de volgende morgen op weg terug naar huis.

Een van de profetieën van Onze Lieve Vrouw in Garabandal betreffende dit Wonder was, dat de Heilige Vader het zou zien van waar hij zich ook zou bevinden en dat *Pater Pio het ook zou zien*. Toen de beroemde gestigmatiseerde in september 1968 stierf, stond Conchita perplex over het feit dat de profetie kennelijk niet was uitgekomen. Een maand later werd haar geest gerustgesteld en werd haar tevens een kostbaar aandenken gegeven.

Op 16 oktober 1968 ontving Conchita een telegram vanuit

22. Az. '68

*Carissima Conchita -
Pater Pio heeft letterlijk gezegd
na zijn dood: "Ik bid tot de Allerheiligste Maagd om je te vertroosten en
je altijd tot heiligheid te leiden, en ik zeg je, met heel mijn hart."
Benedictus cum tutte et amen."
P. Pellegrino*

Het briefje, geschreven door Pater Pellegrino en gegeven aan Conchita in Lourdes, luidt als volgt; "Voor Conchita - Pater Pio heeft gezegd: "Ik bid tot de Allerheiligste Maagd om je te vertroosten en je altijd tot heiligheid te leiden, en ik zeg je, met heel mijn hart." Onder: Joey Lomangino heeft een religieus voorwerp, gezegend door Pater Pio, terwijl anderen op hun beurt wachten. Links staat Pater Pellegrino, die voor Pater Pio zorgde tijdens zijn laatste jaren.

Lourdes, wat afkomstig was van een vrouw uit Rome, die Conchita kende. Het telegram verzocht Conchita om naar Lourdes te gaan om een aan haar gerichte brief van Pater Pio te ontvangen. Pastoor Alfred Combe en Bernard l'Huillier uit Frankrijk waren die tijd in het dorp en stemden erin toe om Conchita en haar moeder naar Lourdes te rijden. Zij vertrokken diezelfde nacht. In de haast vergat Conchita haar paspoort. Toen zij bij de grens aankwamen werden zij zes uur opgehouden, en alleen dankzij het verkrijgen van een speciaal paspoort, getekend door de Militaire Gouverneur van Irun, waren zij in staat om de grens naar Frankrijk over te steken.

In Lourdes ontmoetten zij de afgezanten van Pater Pio uit Italië, onder wie Pater Bernardino Cennamo, O.F.M. Pater Cennamo kwam feitelijk niet uit San Giovanni, maar was van een ander klooster. Hij was echter welbekend bij Pater Pio en Pater Pellegrino; deze laatste was degene die voor Pater Pio zorgde tijdens zijn laatste levensjaren en die het briefje schreef (zie foto) voor Conchita, wat door Pater Pio was gedicteerd.

Pater Cennamo vertelde Conchita dat hij niet geloofde in de verschijningen van Garabandal, totdat Pater Pio hem de opdracht gaf om haar de voile te geven, die zijn gezicht na zijn dood zou bedekken. Het briefje en de voile werden aan Conchita gegeven. Zij vroeg toen aan Pater Cennamo: "Hoe is het mogelijk dat de H. Maagd mij vertelde dat Pater Pio het Wonder zou zien en dat hij is gestorven?" Hij antwoordde: "Hij heeft het Wonder gezien, voordat hij stierf. Hij heeft mij dat zelf gezegd."

Toen Conchita vanuit Lourdes naar huis terugkeerde besloot zij een vriendin in Madrid te schrijven over de hele gebeurtenis. Opnieuw halen we aan wat Conchita heeft gezegd in het interview van 'Needles' in 1975:

..."Ik had de voile voor mij liggen, en terwijl ik schreef, werd plotseling de hele kamer gevuld met een fijne geur. Ik had gehoord van de aangename geuren van Pater Pio, maar er nooit veel aandacht aan geschonken. De kamer rook zo sterk naar parfum, dat ik begon te huilen. Het was de eerste keer dat ik dit ervaren had. Dit alles gebeurde nadat hij gestorven was..."

Zoals vermeld in de inleiding, was het Proces van de Zaligmaking van Pater Pio aan de gang en werd hij op 2 Mei 1999 Zelig verklaard. Het schijnt bijna zeker te zijn, dat hij op zekere dag als heilige wordt gecanoniseerd. Velen hopen dat het spoedig zal gebeuren. Ook schijnt het zeker, dat Pater Pio de geschiedenis van de Kerk zal ingaan als een van de grootste figuren van de moderne tijd, een man, die in zijn tijd ongeëvenaard was. Het is niet zonder betekenis, dat deze buitengewone zoon van St. Franciscus, zo toegewijd aan Onze Lieve Vrouw*, en die zo lang en ijverig in Gods wijngaard werkte voor het welzijn van de zielen, onherroepelijk verbonden zou worden met de verschijningen van Garabandal.

*Pater Pio schreef alle genaden die hij ontving toe aan Onze Lieve Vrouw en bad dagelijks een onmogelijk aantal rozenkransen, tot wel 40 (van 15 tientjes) of meer. Men zegt dat, toen hem eens gevraagd werd hoe hij dat kon doen, hij antwoordde dat God voor hem de tijd stilzette □ Vertaald door Mw H. uit Voorschoten.

Het gebed voor het Heilig Sacrament

Waarom zouden wij bidden voor Onze Lieve Heer in het tabernakel? De auteur geeft de redenen.

Door Eerw. John A. Hardon, S.J.

Wanneer wij spreken over het Heilig Sacrament, dan kunnen wij de Werkelijke Tegenwoordigheid van Christus in de Heilige Eucharistie bedoelen of de Heilige Communie, die wij tijdens de Eucharistische Liturgie ontvangen. De taal van het Katholicisme scheidt de twee niet, hoewel ze deze wel van elkaar onderscheidt. Mijn bedoeling is nu om van zo nabij mogelijk te kijken naar een praktijk van katholieke vroomheid, die een werkelijke ontwikkeling van leerstelling in de geschiedenis van de Kerk vertoont, namelijk de praktijk van

Het gebed voor het Allerheiligst Sacrament, een bron van genade

het bidden voor het Heilig Sacrament, ofwel uitgesteld op het altaar, ofwel bewaard in het tabernakel. De werkelijkheid van deze praktijk nu is een vaststaand feit in het leven van veel heiligen, zelfs van hele religieuze congregaties, speciaal gewijd aan dit gebruik, van gelovigen in de wereld, die een wekelijks Heilig Uur houden voor het Heilig Sacrament;

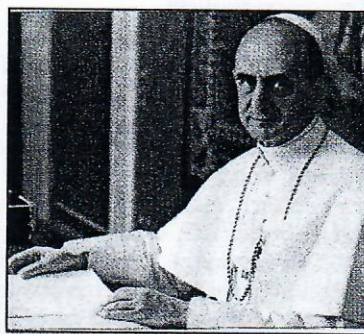
het is de ervaring in het leven van duizenden priesters, religieuzen en de leken, die, als door een goddelijk instinct, ertoe worden gedreven om zoveel mogelijk tijd door te brengen in de aanwezigheid van de Werkelijke Tegenwoordigheid van Christus in de Eucharistie.

Dit is, afgezien van het te noemen, nu niet het punt waarop wij onze weerspiegelingen richten. Mijn bedoeling is heel specifiek - om te vragen: "Waarom? Waarom zou het gebed voor het Heilig Sacrament God speciaal behagen en vruchtbaar zijn voor degenen voor wie gebeden wordt? Waarom, indien mogelijk, de voorkeur geven aan deze vorm van gebed?"

Het ingaan op deze vraag van "Waarom?" heeft meer dan een voorbijgaande waarde. Een ding is zeker, dat er kringen en groepen in de katholieke wereld zijn, die met afkeuring kijken naar deze vorm van Eucharistisch gebed. Mij is verteld, dat in de Verenigde Staten de devotie van het Veertig Uregebed in veel, misschien wel de meeste, Amerikaanse bisdommen nagenoeg is verdwenen. Ik weet, dat talrijke geliefde devoties, die in de kerk voor het Heilig Sacrament werden gehouden, als door een tornado zijn weggeveegd. Ik weet, dat met de prijzenswaardige inspanning om de Eucharistische liturgie te doen uitkomen en daarom het altaar te benadrukken, het tabernakel bijna uit het zicht is gezet, weggeborgen, alsof Christus' Eucharistische Tegenwoordigheid, voortgezet na de Mis en tussen de Missen, iets was om zich voor te verontschuldigen.

Ik weet dat er sprekers en schrijvers zijn, die dingen zeggen over de Werkelijke Tegenwoordigheid, die het feit verdoezelen dat Jezus Christus werkelijk, waarachtig en substantieel aanwezig is in het Heilig Sacrament, niet alleen tijdens de Mis of de Communie, maar de hele tijd, zolang de heilige elementen blijven bestaan. Ik weet dat Paus Paulus VI zo verontrust was

over dit ondergraven van de Werkelijke Tegenwoordigheid, dat hij iets ongebruikelijks deed, namelijk het publiceren van een speciale encyclicle, *Mysterium Fidei*, precies in het midden van het Tweede Vaticaans Concilie. Nog nooit in de

Paus Paulus VI was verontrust over het ondermijnen van de Werkelijke Tegenwoordigheid.

geschiedenis van de algemene concilies van de Kerk had een Paus tijdens een zitting van een concilie op eigen gezag een universele brief aan de gelovigen geschreven. Hij schreef deze om, zoals hij zei, de gelovigen, te beginnen bij de bisschoppen, eraan te herinneren dat de **W e r k e l i j k e** Tegenwoordigheid ECHT is, kenmerkend en absoluut uniek. Het is Jezus Christus die

heden in ons midden verblijft.

Om al deze en andere pijnlijk dringende redenen zouden wij onze tijd van reflectie niet beter kunnen besteden dan om onszelf af te vragen, waarom elke gelovende katholiek het tot een praktijk zou moeten maken om zoveel mogelijk voor het Heilig Sacrament op het altaar te bidden. Ik zou het antwoord willen samenvatten met een aantal punten met op elk een kort commentaar, namelijk: het geloof in de Menswording, het geloof in de Werkelijke Tegenwoordigheid, de mensheid van Christus als een kanaal van Gods kracht, Christus als voedsel voor de geest en de wil, en Christus als het voorwerp van onze liefde.

Het geloof in de Menswording

De meest fundamentele reden, waarom het gebed voor het Heilig Sacrament zo verdienstelijk is, is omdat het gebed is, wat voortkomt uit het geloof in het kardinale mysterie van het Christendom, namelijk het geloof in de Menswording. In het welbekende zesde hoofdstuk van het Evangelie van Johannes, waarin de Verlosser de Eucharistie voorzegde, handelt het gehele eerste deel van dat hoofdstuk over het geloof in Hem als de mens geworden Zoon van God. Laten we de passages eens noemen. Allereerst: "Ik ben het Brood des Levens. Hij die tot Mij komt zal nooit honger hebben. Hij die in Mij gelooft, zal nooit dorst hebben." Verder: "Ja, het is de wil van Mijn Vader, dat wie de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven zal hebben en dat Ik hem zal doen opstaan op de laatste dag." En weer: "Voorwaar, Ik zeg u, ieder die gelooft, heeft eeuwig leven."

Wanneer wij daarom bidden voor de Eucharistie, dan belijden wij, of wij ernaar verwijzen of niet, of wij er ooit aan denken of niet, in de diepten van onze ziel ons geloof in Jezus Christus als de natuurlijke, eniggeboren Zoon van de Vader.

Dezelfde apostel, Johannes, komt in zijn eerste brief terug op hetzelfde thema, alleen ditmaal met de krachtigste woorden die ooit door een mens zijn gesproken over wat het fundament is van de Christelijke godsdienst. Johannes zegt: "Wie gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God voortgekomen." Vervolgens de belofte, geschreven onder Goddelijke inspiratie. "Wie kan de wereld overwinnen? Alleen de mens, die gelooft dat Jezus de Zoon van God is." Ieder ander zal door de wereld worden overwonnen.

Dus de eerste reden waarom het gebed voor het Heilig Sacrament zo belangrijk is, is omdat het een uitdrukking is van het geloof in de Godheid van Christus, dat wil zeggen, het geloof in de Zoon van Maria, die de Zoon van God is, die

hier is, juist hier en nu vóór mij, net zo dichtbij en misschien nog dichterbij dan bij de mensen op de heuvel bij het Meer van Gallilea, toen Jezus voor het eerst de Heilige Eucharistie voorzegde.

Het geloof in de Werkelijke Tegenwoordigheid

Een andere reden, waarom het gebed voor het Heilig Sacrament zo prijzenswaardig is, is omdat het een belijdenis is van het geloof in de werkelijke lichamelijke aanwezigheid van Jezus onder de sacramentele sluiers. Bij dezelfde gelegenheid als waarbij de Verlosser de Eucharistie voorzegde, verstrengelde Hij twee geloofsobjecten met elkaar, alsof Hij ze bijna onafscheidelijk wilde maken: het geloof in Zijn Godheid en het geloof in Zijn Eucharistische Mensheid, anders bekend als de Werkelijke Tegenwoordigheid. Haal in gedachte nog eens terug wat er gebeurde, nadat men had gehoord wat Hij had gezegd. Velen van Zijn volgelingen zeiden tot zichzelf: "Dit is ontoelaatbare taal. Hoe zou iemand dit kunnen aannemen?" Hierna wordt ons verder verteld, dat "velen" - let op - "velen van Zijn leerlingen," niet voornamelijk de toeschouwers of de menigte, maar: "velen van Zijn leerlingen verlieten Hem en gingen niet meer met Hem mee." Iedereen die voor het Heilig Sacrament bidt, kiest er in feite niet alleen voor om mét Christus te gaan, maar komt fysiek tot Christus. Waarom? Omdat hij gelooft. Wat gelooft? Gelooft, dat achter de uiterlijke gedaante van brood een Mens aanwezig is en achter de Mens God is.

Hij of zij gelooft, dat de Christus die in de kerk of kapel is, dezelfde is die werd ontvangen in Nazareth, werd geboren in Bethleem, die vluchtte naar Egypte, die dertig jaar in dezelfde stad leefde waar hij was ontvangen, die predikte en wonderen verrichtte door geheel Palestina, die stierf op het kruis op Calvarië, verrees uit de doden en opsteeg naar Zijn Vader in Jeruzalem. Dezelfde Jezus die daar in een welomschreven geografische plaats was, is nu ook hier in welke stad of dorp ook, waar het Heilig Sacrament wordt bewaard. Dit is de Christus uit de geschiedenis en de Christus - zoals ik het graag zeg - van het aardrijkskundeboek.

Als, zoals de apostel ons vertelt, zonder geloof niemand God kan behagen, dan kan zonder geloof niemand hopen iets van God te verkrijgen. Wat beide punten betreft is de gelovige, die voor de Eucharistie bidt, inderdaad een gelovige. Hij gelooft dat Jezus Christus de mens uit Nazareth is, maar ook dat deze mens de eeuwige God is. Verder gelooft hij dat deze zelfde Jezus, die de mens geworden God is, vandaag als mens aanwezig is op aarde: dat Hij slechts meters afstand van mij vandaan is, wanneer ik voor Hem bid; dat Hij in de Eucharistie hetzelfde menselijke lichaam en ziel heeft, handen, voeten en Heilig Hart, als Hij nu in de hemel heeft, als Hij had tijdens Zijn zichtbaar verblijf in het gebied, dat wij nu het Midden-Oosten noemen. De persoon die bidt voor de Eucharistie, gelooft dat datgene wat Martha tegen Maria zei ter gelegenheid van het bezoek van Christus, aan hem of haar wordt gezegd: "De Meester is hier en Hij wil je zien." Wanneer die persoon dit hoort, vertrekt hij, net als Maria die snel opstond, van waar hij of zij ook mag zijn en gaat naar de Meester die op hem wacht.

De Mensheid van Christus als kanaal van Genade

Wanneer wij eenmaal het geloofsfeit vaststellen, dat in de Eucharistie dezelfde Jezus aanwezig is als op aarde in de tijd van het Evangelie, dan is het niet zo moeilijk om de derde reden, waarom het gebed voor het Heilig Sacrament zo werkzaam is, te begrijpen. Wanneer wij de bladzijden van de Evangelies lezen, worden wij getroffen door de geweldige kracht die Christus' mensheid had in het tot stand brengen van veranderingen in de mensen, die met Hem in contact kwamen. Voor het gemak beperken wij ons tot twee korte episoden van het Evangelie volgens Marcus.

Eerste episode: toen de leerlingen met Hem in de boot op het meer waren en een afschuwelijke storm opstak en Jezus, die

sliep, opstond en de wind berispte en tot de golven sprak: "Rustig nu, wees kalm!" En de wind ging liggen en alles was weer rustig. Dit was de Schepper van de wind en de Maker van de zeeën, die Zijn schepping aan het bevelen was. Geen wonder dat zij gehoorzaamden! Maar Hij sprak met menselijke lippen en sprak als mens menselijke woorden uit.

De tweede episode: toen de vrouw met de vloeiingen, die twaalf jaar ziek was, achter Jezus aan kwam en tot zichzelf zei: "Als ik alleen maar Zijn kleren kan aanraken, zal ik weer genezen zijn." Zij raakte Zijn kleren aan en was ogenblikkelijk genezen. Marcus doet een opvallende waarneming bij Jezus: "Onmiddellijk", zegt hij, "was Christus zich bewust dat er kracht van Hem was uitgegaan." Hij draaide Zich om in de menigte en vroeg: "Wie heeft Mijn kleren aangeraakt?" Toen de angstige vrouw bekende wat zij had gedaan, prijsde de Verlosser haar: "Mijn dochter, uw geloof heeft u genezen."

Door heel het Evangelie heen was de mensheid van Christus tijdens Zijn openbaar leven het instrument van grote kracht, die van Hem uitging om tekenen en wonderen te doen, zoals de wereld nog nooit had gezien. Deze tekenen en wonderen werden natuurlijk uitgevoerd door Goddelijke kracht, maar dóór de mensheid van Jezus Christus. Het genezen van melaatsen en blinden, het uitdrijven van demonen, het teruggeven van kracht aan degenen die kreupel of verlamd waren, zelfs het opwekken van doden tot leven - het was altijd de menselijke natuur, waardoor de Godmens Zijn kracht manifesteerde en zegeningen schonk aan een lijdende en zondige mensheid. Wat Hij toen deed, wil Hij voortzetten tot het einde der tijden. Wij geloven, want dat is ons geloof, dat alle genade, alle kracht en alle zegeningen op unieke wijze door de mensheid van de Zoon van God komen. Deze mensheid werkt, zoals wij weten, op veel manieren, maar het werkt nergens effectiever - en ik wil toevoegen, wonderbaarlijker - dan door de menselijke natuur die substantieel met de Goddelijke is verenigd in het Heilig Sacrament.

Wanneer dan, dus nu, de kracht daar is, zijn de potentiële wonderen daar niet minder dan tijdens Zijn zichtbaar verblijf op aarde - en Hij is op aarde, werkelijk, Hij is hier echt - de voorwaarde was geloof. Deze voorwaarde IS geloof. Wat Christus van degenen verlangt, ten gunste van wie Hij nu, net als toen, de tekenen en wonderen wil uitwerken, die lichaam en ziel naar Hem zullen toetrekken, is geloof.

Christus als voedsel voor de Geest en de Wil

Een van de beste manieren om te kijken naar het gebed voor het Heilig Sacrament is om het te zien als een verlenging van de Heilige Communie. Christus Zelf kon niet eenvoudiger zijn geweest, toen Hij Zichzelf "het Brood des Levens" noemde en ons zei Zijn Lichaam te eten en Zijn Bloed te drinken. Wat wij echter over het hoofd zouden kunnen zien, is het feit, dat de geestelijke voeding die van de Eucharistie komt, niet eindigt met de Heilige Communie. Natuurlijk, er is een werkzaamheid, die behoort bij het feitelijke ontvangen van het Sacrament, en die bijzonder en kenmerkend is, maar daar spreken we nu niet over. Er is ook een voeding, die plaatsvindt bij wat wij terloops "geestelijke communie" kunnen noemen.

Hoe goedkoop klinkt dit aspect! Maar het is noch oppervlakkig, noch goedkoop. Het heeft een diepe betekenis. Wanneer wij voor het Heilig Sacrament bidden, wordt onze ziel door de Persoon van de Verlosser gevoed in de twee geestvermogens, die constant gevoed moeten worden. Dat zijn de geest en de wil. In de geest hebben wij licht nodig; in de wil hebben wij kracht nodig. En beide behoeften komen op een uitzonderlijke wijze bij elkaar samen door het vurig gebed voor de Eucharistie. Denk eraan dat wij zeiden, dat het nog steeds het Heilig Sacrament is. Het is niet de overblijfselen na het Sacrament. Het is niet de herinnering aan het Heilig Sacrament. Het *is* het Heilig Sacrament.

Wij zouden ons kunnen afvragen: waarom geen geestelijke communie? Is het niet dezelfde Christus die de menigte onderrichtte, die de bergrede uitsprak en die tijd nam, en veel tijd, om met Zijn leerlingen te spreken en om de geheimen, die tot dan toe verborgen waren geweest voor de geest van de mensen verder met hen te delen? Het is Jezus en Hij is daar. Wij zouden niet verwachten dat Zijn lippen verzegeld waren. Hij heeft een boodschap te geven en wij hebben veel te leren. Zei Hij niet, dat Hij de Waarheid en de Weg was; de Waarheid, die weet wat wij zouden moeten weten en de Weg, die weet hoe wij de almachtige God zouden moeten dienen? Het is deze Mensgeworden Waarheid en Weg, die met ons is en bij ons is en beschikbaar voor ons is. Het enige wat wij moeten doen is voldoende geloven, om naar Hem in het Heilig Sacrament toe te komen en eenvoudig te vragen: "Heer, onderwijs mij. Ik ben dom." En dat is geen overdrijving! "Uw dienaar luistert en is bereid om te leren."

Wat de wil betreft hebben wij kracht nodig om de notoire zwakheid te sterken, waarvoor wij ons nu al bijna schamen om die de onze te noemen. Hoe goed is het dat andere mensen niet weten hoe dom en zwak wij werkelijk zijn. Wat een kostbaar geheim! Maar nogmaals, is het niet dezelfde Christus, die de leerlingen bemoedigde, die de zinkende Petrus optrok en beloofde om alle dagen met ons te zijn? Die belofte moet letterlijk genomen worden. Hij is hier. Jezus is hier en zegt ons vandaag: "Vrede laat Ik u. Mijn vrede geef Ik u." Dank U, Heer, ik heb die absoluut nodig!

"Laat uw hart niet verontrust of bang zijn." Hoe goed weet U dat. Heer ik ben bang. "Heb moed; Ik heb de wereld overwonnen." Niet minder dan toen, dus nu, moedigt Christus ons aan, niet zozeer met woorden, die wij beslist waarderen, maar Hij sterkt ons met genade. En de woorden, die de woorden van God zijn, zijn genade. En de woorden en de genade zijn eens te meer beschikbaar voor allen, die naar Hem toe komen, zoals Hij voorzegde: "Komt allen tot Mij, gij die belast en beladen zijt, en Ik zal u kracht geven." Jezus, dat ben ik.

Maar wij moeten naar Hem, de Emmanuel, toe komen in de Eucharistie om Hem te vertellen wat wij nodig hebben. Als wij dat doen, en zo vaak als wij dat doen, zal Hij de rest doen.

Christus, het Voorwerp van onze liefde.

De laatste en in zekere zin de belangrijkste reden, waarom het gebed voor het Heilig Sacrament zo belangrijk is, is dat wanneer wij bidden voor de Eucharistie, wij de voornaamste reden voor ons bestaan in menselijke vorm voor ons hebben, namelijk de totaal-liefhebbende God. Reeds in Deuteronomium in het Oude Testament werd de Joden geleerd: "Luister, Israël, Jahweh, onze God, is de ene Jahweh. U zult uw God beminnen met heel uw hart, met heel uw ziel, met heel uw kracht." Maar wat een verschil tussen het Oude Testament en het Nieuwe Testament: wat God in de tussentijd deed - en dat is wat het Nieuwe Testament NIEUW maakte - Hij werd Mens. Hij kwam in het vlees, wat betekent dat God Mens werd en als mens gaf Hij ons de Eucharistie, wat de Werkelijke Tegenwoordigheid is. Waarom? Wij hebben andere redenen gezien, maar dit is de voornaamste: hoofdzakelijk om ons te laten zien dat wij mét Hem zouden kunnen zijn. Er is nooit een belangrijker voorzetselconstituent in de menselijke taal geweest: om mét Hem te zijn, om Hem te zeggen hoeveel wij op onze beurt van Hem houden.

De Heilige Margaretha Maria werd hoofdzakelijk, zoals Christus haar vertelde, door de Voorzienigheid uitgekozen om voor een liefdeloze wereld de praktijk van de liefde tot God te herstellen. Wat was de belangrijkste reden, dat zij de gelovigen moest zeggen deze verwaarloosde liefde te herstellen? Het was de devotie tot het Heilig Sacrament waar de Verlosser, zoals Hij klaagde, in de grootste manifestatie van Zijn liefde het meest wordt veronachtzaamd en vergeten, en wel het meest door de zielen die aan Hem zijn gewijd door de heilige banden van het priesterschap en het religieuze leven. Ik kan niets anders

bedenken, wat de Katholieke Kerk, speciaal in onze dagen, meer nodig heeft dan duizenden zielen van elke levensstaat, die dagelijks bidden voor het Heilig Sacrament, om God, die in het vlees in de Eucharistie is, te zeggen hoezeer zij Hem beminnen en Hem om de belangrijkste gunst vragen, die wij God kunnen vragen: Hem meer te beminnen.

Ik wilde besluiten met een gebed, samengesteld door de biechtvader en geestelijk raadsman van Margaretha Maria, de H. Claude Colombière, waarin hij de aard van liefdegevoelens weergeeft, die wij in onze eigen woorden moeten uitdrukken wanneer wij voor het Heilig Sacrament bidden, waar Christus, onze God in menselijke vorm, bij ons is. De H. Claude bad: "Om eerherstel te brengen voor zoveel beledigingen en zoveel wrede ondankbaarheid, O alleraanbiddelijkst en allerbeminlijkst Hart van mijn beminlijke Jezus, en om zoveel als in mijn vermogen ligt te vermijden om in een dergelijk ongeluk te vallen, offer ik U mijn hart met al de gemoedsbewegingen waartoe het in staat is, geef ik mijzelf volledig aan U en verklaar ik heel oprecht dat ik vanaf dit moment mijzelf wil vergeten en alles, wat enige binding met mij heeft. Ik wil de obstakels verwijderen, die mijn intrede in dit Goddelijk Hart zouden kunnen verhinderen, waarvan U zo goed bent geweest dit voor mij open te stellen en waarin ik verlang naar binnen te treden, daar te leven en te sterven met Uw trouwe dienaren, geheel binnengedrongen en ontvlamd in Uw Liefde."

Deze gevoelens kunnen die van onszelf zijn, omdat wij geloven, dat de Jezus tot wie wij zo spreken een mens is zoals wij, maar tevens onze God. "Ik bemin degenen, die Mij beminnen; degenen die Mij met verlangen zoeken, zullen Mij vinden," was de profetie, die gedaan werd door het Boek Wijsheid in de Oude Wet. Deze is vervuld in de Nieuwe Wet voor degenen, die letterlijk geloven in de Werkelijke Tegenwoordigheid en handelen naar wat zij geloven. □

Vertaald door Mw. H. uit Voorschoten

KERKEN WAAR MEN HET H. SACRAMENT KAN BEZOEKEN.

LEIDEN

De Lodewijkskerk. Steenschuur 19.

Elke Zaterdag van 16.30 tot 18.00 is er Aanbidding en biechtgelegenheid in de zijkapel.

Via het poortje komt men op het deken Haringplein. Recht doorlopen en men komt bij de ingang van de kapel..

HEERLEN

Kerk St. Franciscus Van Assisië. Laanderstraat. 31.

Uitstelling de gehele dag. Maandag t/m Vrijdag. 9.15 tot 18.00 door de parochianen wordt beurtelings gebeden. Toegang ofwel via de kerk, ofwel ingang aan de Looiersstraat

Kerk St. Pancratius, Pancratiusstraat 41, word het H. Sacrament uitgesteld op:

Dinsdagochtend na de H. Mis van 9.00 uur tot 12.15, en op Vrijdagavond na de H. Mis van 18.30 uur.

St. Joseph kerk te Heerlerbaan-Heerlen. Dr. Cornelis Meulemanstr.1 wordt het H. Sacrament uitgesteld op Maandagochtend na de H. Mis van 9 uur en wel in de dagkapel aan de zij-ingang.

Carmelkapel, Putgraaf. Gelegenheid om het H. Sacrament in het tabernakel te bezoeken iedere dag 9.00 tot 17.15

DEN HAAG

Kapel Oude Molstraat 37

Dagelijks open 9-18.00. Met uitstelling van het Allerheiligste. Zondags gesloten.

Paulus Kerk Mgr. Nolenslaan 12,
Maandag t/m Vrijdag van 14.30 15.30

Donderdag 14.30 tot 15.30 Uitstelling van het Allerheiligste..

Sint Jacobus de Meerdere. Parkstraat.

Aanbidding en rozenkrans. Maandag t/m Zaterdag

12.00 - 12.45 in de kerk

Kapel Willemstraat 60. Elke Donderdag 11.00 - 15.00

UTRECHT

H. Willibrorduskerk. In de kapel aan de Minnebroedersstraat. Iedere Donderdaavond na het H. Misoffer van 19.00 aanbidding alsmede iedere zondagavond tijdens het Lof van 18.00 tot 19.00. Vooraf aan het Lof van Zondagavond wordt rond 17.30 het Rozenhoedje gebeden.

H. Gerardus van Majella. Vleutenseweg 517 is elke donderdagavond van 18.00 - 18.45 aanbidding in Stille. Afgesloten met de Zegen van het Allerheiligste

Sint Ludger Aanbiddingskapel van het Cenakel.

St. Willibrordusstraat 34, 3553 SM Utrecht.

De kapel van het Cenakel, de Sint Ludger Aanbiddingskapel, is overdag geopend.

Ariënskonvikt, Catharijnesteg 101, Utrecht.

Aanbidding in 2001. Om 19.30. 8 en 22 Januari. 5 en 19 Februari. 5 en 19 Maart.

2 en 23 April. 7 en 21 Mei. 11 en 25 Juni.

WASSENAAR

St. Jozefkerk. van Cranenburghlaan 31,

Tegen de zijkant van de kerk is de Sacramentskapel, ingang aan de Burmanlaan. Open: van rond 9.30 tot 16.30.

In deze kapel staat het Tabernakel en kan men kaarsen opsteken.

RAALTE

Kruisverheffing. Kerkstraat 8.

Elke dag open. Behalve op Maandag is er dagelijks een H. Mis en eens in de maand, op Donderdag voor de 1^e Vrijdag is er een Eucharistische Aanbidding van een half uur.

Jaarlijks processie met het Allerheiligste rond Sacramentsdag en in het z.g. Kevelaer lof in Oktober.

St. Paulus. Westdorplan 124.

Elke dag open.

TILBURG Kerk van *St. Jozef.* Heuvelring 124.

Er is een altijddurende Aanbidding in een speciale Sacramentskapel. Ook 's nachts. Dan alleen toegankelijk voor gelovigen met een speciale pas.

EPE Hoofdstraat 52

St. Martinuskerk. Elke dag geopend. Wel tabernakel.

UIDEN

Bij de *Zusters Birgittenessen* Vorstenburg 1, is er elke dag aanbidding van 15.00 tot 16.00.

Op 1^e Vrijdag van de maand na de H. Mis van 7.30 tot 19.00.

Bij de Zusters, dienaressen van de H. Geest van is altijd aanbidding. Open van 7.30 - 18.30 *Pius X / H. Geestkerk.*

Eerste vrijdag van de maand na de H. Mis van 7.30 tot 17.00 uur aansluitend H. Mis.

HANDEL In de parochiekerk van Maria Ten Hemel Opneming O.L.Vr. Str. 63, is er elke dag aanbidding van 17.00 tot 19.00

ROERMOND Paredisstraat *Sacramentskapel* is er elke dag het Allerheiligste uitgesteld van 9.45 tot 17.30. Verder elke dag voor de Mis van negen uur.

In de *Thomaskerk* op de Donderberg, na de H. Mis tot 10 uur,

Den Bosch. Kapel St. Janscentrum (nabij de St. Jan)

Papenhulst 4, 5211 LC. Den Bosch

Uitstelling van het Allerheiligste: van 16.00 tot 18.00.

St. Cathrien. 1ste Vrijdag van de maand na de H. Mis van 18.15 tot 19.30 uur.

St. Anna (Hintham) Vrijdag na de H. Mis van 9.00 tot 10.00 uur 1ste donderdag van de maand na de H. Mis van 9. tot 10..

BEVERWIJK. *Apostelkerk,* Riemsdijklaan. Aanbidding met rozenkrans en zang. Iedere Donderdag om 19.00 Iedere 6 weken Cenakel in dezelfde kerk 14 - 16.00

HOORN. Cenakel iedere 2^e woensdag v/d maand 14.00 - 16.00 Aanbidding in de *Engelbewaarderskerk.* J. Poststraat.

ELSHOUT

Donderdag van 18.15 tot 18.45

DRUNEN

Vrijdag van 18.30 tot 19.30

OSS

Grote kerk van Maria Onbevlekt Ontvangen. Donderdag van 13.00 tot 22.30 Vrijdag van 9.30 tot 18.00 uur

EINDHOVEN

Michaëlkerk. Vrijdag van 14.00 tot 15.00

OISTERWIJK

Johanneskerk: Dinsdag na de H. Mis van 19.00 tot 22.00 uur. Donderdag van 9.15 tot 10.15

REUSEL

O.L. Vrouw ten Hemelopneming.

Vrijdag na de H. Mis van 19.00 tot 20.30 uur/

ROTTERDAM

St. Pauluskerk (Larikslaan):

Vrijdag van 9.00 tot 19.30, aansluitend H. Mis.

ZEIST

St. Jozefkerk, Rozenstraat 20

1ste woensdag van de maand 19.00-19.45 Met koor.

INFORMATIE

BIJ DE ST. GARABANDAL C. NEDERLAND
POSTBUS 271, 2280 AG RIJSWIJK IS DE
VIDEOBAND DE BOODSCHAP VAN GARABANDAL
VERKRIJGBAAR NEDERLANDS INGESPROKEN.
DE PRIJS BEDRAAGT INCLUSIEF PORTO:
F 40,-

DE VOLGENDE FOLDERS ZIJN VERKRIJGBAAR BIJ:

PELGRIMSVVERVOER GARABANDAL: WIM LANGEVELD.

J.P. GOUVERNEURLAAN 43, 2171 ES SASSENHEIM:

DE ENCYCLIEK MYSTERIUM FIDEI VAN PAUS PAULUS VI VAN 3 SEPT. 1965 OVER DE LEER EN DE VERERING VAN DE H.

EUCHARISTIE. PRIJS F 5,- INCLUSIEF PORTO

DE SCHOTSE VEREERSTER VAN HET H. SACRAMENT,

MARGARET SINCLAIR. PRIJS F 4,- INCLUSIEF PORTO

DE VERSCHIJNINGEN VAN, O.L. VROUW IN GARABANDAL.

PRIJS: F 5,- INCLUSIEF PORTO.

HET DAGBOEK VAN CONCHITA. PRIJS F 6,- INCL. PORTO

ENIGE MEDITATIES EN RAADGEVINGEN VOOR HET

H. SACRAMENT. PRIJS: F4,-

LEVE CHRISTUS IN HET H. SACRAMENT